Wprowadzenie do ekonomii 1

WPROWADZENIE DO EKONOMII

1. WSTĘP

ekonomia - nazwa pochodzi od greckiego słowa *oiconomicos*, *oicos* - dom, *nomos* - prawo. Oznaczało wiedzę o prawach rządzących gospodarstwem domowym. Ksenofont (430-355 p.n.e.)

Począwszy od XVII w. upowszechnił się termin ekonomia polityczna

Jako nauka ekonomia wykrystalizowała się w XVIII w. Jej narodziny wiążą się z opublikowaniem dzieła Adama Smitha (przedstawiciela ekonomii klasycznej) pt. **Bogactwo narodów** (1776)

Inne nauki ekonomiczne

W języku angielskim: economics - ekonomia, ekonomia polityczna,

industrial economics - ekonomika przemysłu,

economy - gospodarka.

2. MAKROEKONOMIA I MIKROEKONOMIA

mikroekonomia - analiza podmiotów mikroekonomicznych przez pryzmat (przedsiębiorstw i konsumentów), o których zakłada się, że podejmując decyzje dążą do maksymalizacji swoich korzyści. Kładzie nacisk na sprawność mechanizmów rynkowych zapewniających racjonalność gospodarowania ograniczonymi środkami.

makroekonomia - analiza z punktu widzenia makroproporcji gospodarki narodowej, bada zależności między agregatami (dochód narodowy, konsumpcja, inwestycje, bezrobocie). Akcentuje raczej zawodność samoregulujących mechanizmów rynkowych wskazując na konieczność ingerencji państwa w celu pobudzenia wzrostu gospodarczego, zmniejszenia bezrobocia, obniżenia inflacji.

Ekonomia pozytywna i normatywna

prawidłowości charakter ekonomia pozytywna - poznanie ekonomicznych (ma obiektywny)

ekonomia **normatywna** - system poglądów wartościujących (ma charakter subiektywny)

3. PRZEDMIOT BADAŃ EKONOMII JAKO NAUKI

Wykład 1

Ekonomia to nauka o procesach gospodarczych, tzn. procesach produkcji, podziału, wymiany i konsumpcji.

Odpowiada na pytanie, w jaki sposób społeczeństwo gospodarujące decyduje o tym:

- co ?
- ile ?
- jak?
- i dla kogo wytwarzać?

sposoby podejmowania decvzji ekonomicznych

Ekonomia to nauka o mechanizmach alokacji rzadkich zasobów między alternatywne zastosowania.

zasób rzadki - zasób ograniczony; jeśli przy cenie równej 0, popyt nań przewyższa dostępną podaż

4. RACHUNEK EKONOMICZNY

Rachunek ekonomiczny - porównywanie efektów i nakładów w celu wyboru optymalnych (najbardziej efektywnych ekonomicznie) wariantów wśród dopuszczalnych (możliwych) rozwiazań

Zasady racjonalnego gospodarowania:

- maksymalizacja efektów przy danych nakładach
- minimalizacja nakładów przy zadanych efektach

5. NARZĘDZIA ANALIZY EKONOMICZNEJ

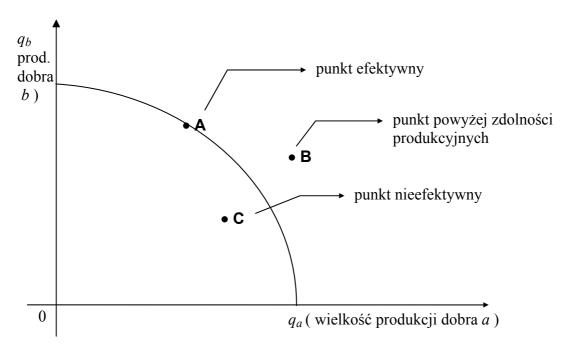
Wykład 1

- modele ekonomiczne
- zasada *ceteris paribus*
- analiza maginalna
- analiza statystyczna
- ekonometria

6. KRZYWA MOŻLIWOŚCI PRODUKCYJNYCH I KOSZT ALTERNATYWNY

krzywa możliwości produkcyjnych - przedstawia przy każdej wielkości produkcji jednego dobra maksymalną, możliwą do uzyskania przy danym zasobie czynników wytwórczych, produkcję drugiego dobra

Krzywa możliwości produkcyjnych

Problem substytucyjności. Jeśli przy tych samych zasobach czynników wytwórczych chcemy zwiększyć produkcję dobra a, możemy to uczynić tylko i wyłącznie zmniejszając produkcję dobra *b* (inaczej mówiąc <u>kosztem</u> ilości wytwarzanych dóbr *b*).

MIKROEKONOMIA

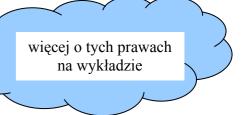
Wykład 1 Wprowadzenie do ekonomii 4

koszt alternatywny dobra *a* - ilość innego dobra (np. *b*), z którego trzeba zrezygnować, aby możliwe stało się wytworzenie dodatkowej jednostki dobra *a*:

 $\frac{\Delta q_b}{\Delta q_a}$

Jest to koszt zaniechanych możliwości.

Prawo malejących przychodów Prawo rosnących kosztów alternatywnych

Prawo malejących przychodów:

(prawo malejącej krańcowej produkcyjności pracy)

Począwszy od pewnego poziomu, w wyniku zwiększania nakładów jednego czynnika przy założeniu stałości pozostałych, produkcja rośnie coraz wolniej - przyrosty produkcji uzyskane w wyniku wzrostu nakładów czynnika zmiennego o kolejne jednostki są coraz mniejsze. **Krańcowa produkcyjność tego czynnika maleje.**

Ponieważ przyjmuje się, że zmiennym czynnikiem wytwórczym jest praca, to:

W wyniku zwiększania nakładów pracy, produkcja, począwszy od pewnego poziomu, rośnie coraz wolniej - przyrosty produkcji uzyskane w wyniku wzrostu nakładów pracy o kolejne jednostki są coraz mniejsze. **Krańcowa produkcyjność pracy maleje.**

Jeśli nakłady pracy mierzymy liczbą zatrudnionych, prawo to możemy sformułować następująco: Każdy kolejny zatrudniony pracownik przyczynia się do wzrostu produkcji w stopniu mniejszym niż poprzedni.

Wybór optymalnej struktury produkcji

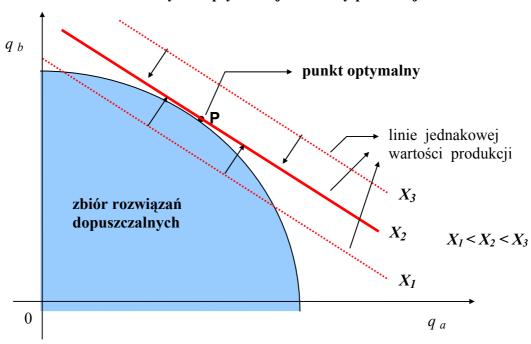
Wykład 1

Jeśli spośród punktów efektywnych chcemy wybrać jeden punkt charakteryzujący się optymalną strukturą produkcji (np. pozwalającą osiągnąć maksymalną wartość produkcji), musimy dysponować dodatkowymi informacjami, np. na temat cen obu produktów:

- cena dobra a p_a

- cena dobra b p_b

Wybór optymalnej struktury produkcji

Zbiór rozwiązań dopuszczalnych - zbiór kombinacji ilości dóbr a i b (par $\{q_a$, $q_b\}$) możliwych do wyprodukowania przy istniejącym zasobie czynników produkcji (na rysunku: pole ograniczone krzywą możliwości produkcyjnych).

Wartość produkcji X:
$$X = p_a q_a + p_b q_b \rightarrow \max$$

Linia jednakowej wartości produkcji (lub linia jednakowego utargu przy założeniu, że całość wytworzonej produkcji zostanie sprzedana):

$$q_b = -\frac{p_a}{p_b} q_a + \frac{X}{p_b}$$

MIKROEKONOMIA

Wykład 1 Wprowadzenie do ekonomii 6

Punkt optymalny P to punkt styczności krzywej możliwości produkcyjnych i linii jednakowej wartości produkcji.

Dostosowania do zmian cen

Jaki jest **efekt substytucyjny zmiany relacji cen produktów**? Jak zmieni się asortymentowy plan produkcji, gdy zmienią się relacje cen sprzedaży wytwarzanych przez przedsiębiorstwo asortymentów?

Jeśli zmianie ulegnie stosunek cen obu dóbr $\frac{p_a}{p_b}$ i tym samym kąt nachylenia linii jednakowej wartości produkcji, wówczas **zmieni również swoje położenie punkt optymalny**.

Załóżmy, że nastąpił wzrost ceny dobra a (lub spadek ceny dobra b), w wyniku czego zwiększył się stosunek $\frac{p_a}{a}$.

$$\frac{p_a'}{p_b'} > \frac{p_a}{p_b}$$

W rezultacie uzyskamy nowy punkt styczności (nowy punkt optimum) **P'**. Charakteryzuje się on nową strukturą produkcji:

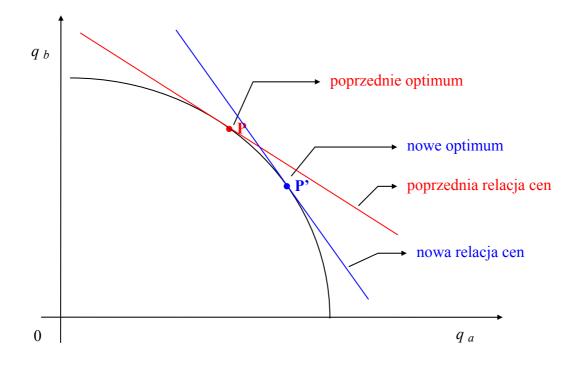
$$\frac{q'_{a}}{q'_{b}} > \frac{q_{a}}{q_{b}}$$

Producent będzie produkował więcej tego dobra, którego cena względnie rośnie (w tym przypadku dobra *a*), **a mniej tego dobra, którego cena względnie maleje** (w tym przypadku dobra *b*). Ograniczone zasoby zostaną przesunięte z produkcji asortymentu, który stał się mniej opłacalny na wytwarzanie asortymentu, którego cena sprzedaży relatywnie wzrosła.

Opisaną sytuację przedstawia poniższy wykres.

Wykład 1

Wybór optymalnej struktury produkcji. Efekt substytucyjny zmiany relacji cen wytwarzanych dóbr

Wprowadzenie do ekonomii 8

7. Przykład obliczeniowy

Zadanie

Pewne przedsiębiorstwo dysponuje określonym majątkiem trwałym (maszyny i urządzenia, budynki) oraz zasobem siły roboczej w liczbie czterech pracowników. Produkuje dwa rodzaje dóbr: a i b. Wydajność pracy kształtuje się następująco w zależności od liczby pracowników zaangażowanych w procesie produkcji:

	dob	ro a	dobro <i>b</i>		
Zatrudnieni e	Wydajność pracy	Wielkość produkcji	Wydajność pracy	Wielkość produkcji	
0	-	0	-	0	
1	9	1 x 9 = 9	10	1 x 10 = 10	
2	8,5	2 x 8,5 = 17	8,5	$2 \times 8,5 = 17$	
3	8	3 x 8= 24	$7\frac{1}{3}$	$3 \times 7 \frac{1}{3} = 22$	
4	7,5	4 x 7,5 = 30	6,25	4 x 6,25 = 25	

Wykreśl krzywa możliwości produkcyjnych.

Oblicz koszt alternatywny zwiększania produkcji każdego z obu dóbr o dodatkowa jednostkę. Objaśnij na tym przykładzie jak działa prawo malejących przychodów i prawo rosnących kosztów alternatywnych.

Jaką strukturę produkcji wybierze przedsiębiorstwo (chcąc uzyskać maksymalne przychody ze sprzedaży) jeśli ceny na wytwarzane dobra kształtują się następująco:

- 1. cena dobra b jest o 50% wyższa od ceny dobra a
- 2. cena dobra *a* jest o 50% wyższa od ceny dobra *b*

Rozwiązanie

Przyjmijmy następujące oznaczenia:

zatrudnienie przy produkcji dobra *a* (analogicznie dla dobra *b*)

 KA_a - koszt alternatywny dobra a (analogicznie dla dobra b)

Wykład 1

pozostałe: ceny, wielkości produkcji zgodnie z oznaczeniami z wykładu

Rozważamy wszystkie możliwe kombinacje (jest ich pięć):

	Zatrudnienie			
Kolejna kombinacja	przy produkcji dobra <i>a</i>	przy produkcji dobra <i>b</i>	razem	
A	0	4	4	
В	1	3	4	
С	2	2	4	
D	3	1	4	
Е	4	0	4	

Możliwości produkcyjne przedsiębiorstwa

	dobro a			dobro <i>b</i>				
	L_a	q_a	Δq_a	KAa	L_b	q_b	Δq_b	KA _b
		1	_					
A	0	0			4	25		
			9 - 0= 9	3:9=0,33			25-22= 3	9:3 =3
В	1	9			3	22		
			17 - 9= 8	5:8=0,63			22-17=5	8:5=1,6
C	2	17			2	17		
			24-17= 7	7:7= 1			17-10= 7	7: 7= 1
D	3	24			1	10		
			30-24 =6	10:6= 1,67			10 - 0= 10	6:10 =0,6
E	4	30			0	0		

Które z wariantów są najefektywniejsze?

(przy danych zasobach czynników wytwórczych dają największą wartość produkcji)

	La	q _a	L _b	$q_{\rm b}$	Wartość produkcji Xprzy założeniu:	
					$p_a=1, p_b=1,5$	p _a =1,5, p _b =1
A	0	0	4	25	1,5 x 25 = 37,5	1 x 25 = 25
В	1	9	3	22	$1 \times 9 + 1,5 \times 22 = 42$	$1,5 \times 9 + 1 \times 22 = 35,5$
C	2	17	2	17	$1 \times 17 + 1.5 \times 17 = 42.5$	$1,5 \times 17 + 1 \times 17 = 42,5$
D	3	24	1	10	$1 \times 24 + 1,5 \times 10 = 39$	$1,5 \times 24 + 1 \times 10 = 46$
Е	4	30	0	0	1 x 30 = 30	1,5 x 30 = 45

Wartość produkcji dla każdego wariantu obliczamy według następującej formuły:

$$X = p_a q_a + p_b q_b$$